

Milý čtenáři,

věříme, že už jsi obarvil všechna vajíčka a jestli ne, tak že máš alespoň připravené slupky z cibule, či nějakou tu chemii, aby tě Velikonoční pondělí nezastihlo nepřipraveného. Ne desetiletí či staletí, ale přímo tisíciletí už dávají lidé podobným způsobem najevo, že za vajíčky se skrývá něco víc, než „kus žvance“.

Pro starověké národy Blízkého východu byla vejce symbolem stvoření. Zvláště pak toho nového, jarního „znovustvoření“. Symbolem toho fascinujícího výbuchu, kdy nebylo dlouho nic a najednou, jakoby ze dne na den, se to všechno zelená. Staré pohanské národy byly úzce spjaty se zemědělstvím a s tím, co příroda dá k obživě. Úžas nad tím, že nebylo nic a najednou je něco, byl pro ně bytostnou součástí života a každoročním ujištěním, že po nadvládě zimy se vrací období hojnosti.

Nastupující křesťanství převzalo a přeznačilo velké množství pohanských motivů, vejce nevyjímaje. Zajímavé bylo zvláště pštrosí vejce, protože ještě ve středověkých „bestiářích“ čteme o pštrosovi, že svá vejce zahrabává do písku a více se o ně nestará. Mládě se tak vylíhne jakoby „samo od sebe“ – a odtud už je jen krůček k pochopení pštrosího vejce jako symbolu Ježíšova narození z Panny,

jak to vidíme třeba na oltárním obraze Pierra dela Francesca v Miláně.

Vejce bylo ale především jarním symbolem a na jaře jsou Velikonoce a ne Vánoce. Proto mnohem častěji než Ježíšovo narození se za symbolikou vajíčka skrývá symbolika vzkříšení. Na starých zobrazení Panny Marie s dítětem mívá toto vejce dokonce naprasklou skořápku, aby to vzkříšení bylo ještě zřetelnější.

Naše doba již není na symboliku zdaleka tak citlivá a tak je za okny často vidět nesourodá směsice. Pečený beránek připomínající poslední hostinu židovského národa před

vyjitím z Egypta a zároveň Beránka – Krista z poslední večeře Ježíše s učedníky, to je stovkami malířů použitý velikonoční symbol. Ale třeba takový zajíc (či králík) byl pro svou plodnost symbolem žádostivosti – ten by se do velikonočních scénérií propašoval těžko.

Symbolika ale není samoučelná. Má něco připomenout. A ta jarní symbolika – ať již pohanská, tak křesťanská – chce připomenout naději, že všechno zlé jednou skončí.

Právě takovou naději Ti milý čtenáři, v tento Velikonoční čas přeji Tvé

Strmilovské Noviny

Z obsahu:

- Knihovna V. Martínka
- Kynologický klub
- Červený kříž
- Včelaři
- Skauti
- Škola
- Rybáři
- Šachisté
- Kolik tedy opravdu ujde strmilovský pošťák?
- Vzpomínky, pozvánky, aktuality, zajímavosti...

Reakce na článek ve Strmilovských novinách...

...a ještě něco navíc

Přestože nemám ve zvyku vracet se ke starým problémům a už vůbec nechci řešit spory přes noviny, tak musím reagovat na některé výroky a názory pana Vladimíra Adama za MO ODS Strmilov, které uvedl v minulých Strmilovských novinách.

Prodaný majetek obce za 15 milionů korun v letech 1995 – 2002 není „údajný“, ale skutečně vykázaný v účetnictví – a to jsou v tom zahrnutý jen vyšší částky. Že z tohoto prodeje zůstalo na účtech obce 9 milionů je velmi chvályhodné a také jsem to takto již několikrát veřejně zhodnotil. Přesto ale znovu opakují, že tyto prostředky z prodeje majetku obce byly velikou pomocí pro obecní rozpočet a že se podobná možnost už nikdy nebude opakovat.

Nevím proč musel pan Adam „snad již po desáté“ připomínat historii prodeje kempu a akcií. Já jsem ve své zprávě nikterak nehodnotil, zda se mělo či nemělo prodávat, ani zda byly prodeje výhodné nebo nevýhodné. Já jsem jenom konstatoval fakt, že se prodal obecní majetek za 15 milionů korun, nic víc a nic méně. Nyní po prověření nejruznějších dokumentů mohu zodpovědně říci, že kemp nebyl v majetku drobné provozovny, ale byl v majetku obce Strmilov a drobné provozovně a později Autokempu Komorník byl smluvně pouze pronajat do dočasného užívání. Proto se prodávat nemusel a proto také mohly prostředky za prodej zůstat obci.

Také jsem nikdy a nikde neřekl, že se v minulých letech v obci málo investovalo. Naopak musím často různým kritikům připomínat, aby se dívali kolem sebe a potom musí uznat, že se v obci budovalo hodně a že vedení obce dovedlo využít příznivé situace.

Ještě k oněm stále opakovaným 9 milionům, které byly připraveny na řešení kanalizace v obci. Akce „Rozšíření kanalizace“ byla špatně připravena, výběrové řízení na dodavatele a vyřízení dotace bylo uspěcháno a i kdybychom již dříve chtěli akci zahájit, tak jsme nemohli, protože pro velké a nedořešené problémy u nejnižší položených domů při soutoku Hamerského a Kamenitého potoka a kvůli nedořešeným otázkám ohledně následných oprav komunikací 1. a 2. třídy, nechtěli někteří majitelé domů a SÚS dát souhlas se vstupem na jejich pozemky a to je pro vydání stavebního povolení nutné. To už se nám konečně podařilo dořešit, souhlasy máme a stavební povolení bylo tento týden vydáno – ještě nenabýlo právní moci. Nyní již také víme, že náklady na tuto akci nebudou 24 milionů, ze kterých byla vyřízena dotace 30% - to je 7.200.000,- korun, ale minimálně 30 milionů a každý rozumný hospodář pochopí, že obec Strmilov nemůže na tuto akci doplatit 23 milionů korun ze svého. Navíc v situaci, kdy jsme zahájili budování domu s pečovatelskou službou za 16 milionů pro starší a sociálně potřebné občany a Základní technickou vybavenost pro výstavbu 21 rodinných domků pro mladé rodiny s dětmi za cca 5 milionů korun. Musíme totiž v obci udržet co nejvíce mladých ale i starších lidí aby nám neodcházeli jinam a tím se nám stále nesnižoval počet obyvatel obce. Ale k tomu jim musíme velmi rychle vytvořit podmínky. Když totiž obec jako je Strmilov nemá ani jednu připravenou stavební parcelu pro rodinný domek a jsou zde mladí lidé kteří chtějí stavět, tak se nemůžeme divit, že nám odcházejí jinam, kde jim parcelu okamžitě dají. A stejně tak starší lidé, kteří již nejsou zcela soběstační nám odcházejí do domovů důchodců nebo do domů

s pečovatelskou službou jinam, přestože by rádi dál žili v naší obci. Z těchto důvodů jsme velmi urychlili přípravu uvedených dvou velmi důležitých akcí, které tak vlastně předběhly kanalizaci.

Ke kanalizaci ještě jednu reakci. Vedení obce nikdy a nikde neuvedlo ani nerozhodlo, že se kanalizace stavět nebude. Zastupitelstvo obce pouze po zvážení všech okolností pozastavilo zahájení výstavby kanalizace a uložilo hledat další možnosti k zajištění vyšších státních dotací, protože jak už jsem dříve uvedl, stavba kanalizace za současné dotace by přivedla vedení obce před soud a majetek obce do dražby – jak už se v některých obcích stalo.

Také není pravda, že by se zvýšené poplatky za vypouštění znečištěných vod mohly nějak bolestně dotknout všech obyvatel obce. Určité poplatky budou, ale protože máme již stavební povolení na dodělání kanalizace a pevně věřím, že ji skutečně doděláme, tak se nás poplatky týkat nebudou. Ze zákona mají povinnost kompletně čistit odpadní vody jen obce nad 2000 obyvatel a i u nich je tato povinnost až od roku 2010. A uváděné zvýšení DPH na vodné a stočné nebylo Parlamentem schváleno a jestli někdy bude, tak se to dotkne všech obyvatel České republiky bez ohledu na to, jestli čistí odpadní vody nebo ne.

Proto bych i já rád na závěr poprosil, abychom nesklouzávali k laciným nástěnkovým demagogiím a vím, že ten kdo chodí na veřejná jednání zastupitelstva obce, všechno co jsem zde uváděl přesně ví a tak by bylo dobré, kdyby na tato zasedání chodilo ještě více občanů, kteří by tak měli rychlé a hlavně přesné informace.

*Jaromír Krátký
starosta obce*

Už to máme za sebou

Pro náš skautský oddíl začala doba skládání odborek. Plavání už máme šťastně za sebou. Jelikož světlušky a skautky měly jiné úkoly, byly jsme rozděleny na dvě skupiny. Odborky jsme skládaly v kunžateckém bazénu. Všechny je úspěšně složily a ještě si dobře užily.

Už si brousíme zuby na další a těšíme se, jak si je přišijeme na košile.

Michaela Berková

Strmilov na ORF 2

V minulém čísle Strmilovských novin jsme vás informovali o připravované společné akci škol ze Strmilova a Heidenreichsteinu. Vše se povedlo, nechybělo ani malé překvapení. Co se tedy dělo?

V úterý 30. března, 14 dnů po návštěvě našich dětí v Rakousku, k nám na oplátku přijeli žáci z Heidenreichsteinu. Spolu jsme sehráli divadelní představení v sále Beseda, vysadili 3 pamětní keře – svídy – česko-rakouského přátelství před školou a poté se kluci obou škol utkali ve fotbalu. V Rakousku Češi prohráli, o to větší měli radost doma, když mohli Rakušanům ukázat, jak se hraje „pořádný fotbal podle pravidel“ – na vysvětlenou dodávám, že tělocvična v Rakousku je mnohem menší než naše a že třeba branky jsou jen namalované na stěně!

Ředitelé obou škol Mgr. Jindřich Kejval
a Robert Riedl sázejí keře přátelství

Následovalo pozvání k obědu ve školní jídelně. Po obědě se obě skupiny dětí spřátelily a o to více je mrzelo, že děti z Rakouska už musely odjet. A zmíněné překvapení? Den před návštěvou jsme se e-mailem dozvěděli, že k nám přijede i rakouská

televize. Tak si děti vyzkoušely, jaké je to stát před kamerou i jak potom vypadají na obrazovce (reportáž byla vysílána v sobotu 3.dubna a děti ji později viděly ze záznamu ve škole).

Dobrá zpráva na závěr: žáci jsou (i když po delší době) schopni sebrat své síly a začít komunikovat v cizím jazyce, vidí, že učení má smysl. A aby se jim po cizině nestýskalo, jedou šestáci a sedmáci do Rakouska 29. dubna, tentokrát soutěžit na Waldjugendspiele – Lesní hry mládeže – do Litschau. Budou prokazovat své znalosti přírody (soutěžní otázky dostanou česky), poznávat Rakousko a také je čeká ještě něco navíc.

Zapsala Lenka Pecharová

JAK PROBĚHL BŘEZEN- MĚSÍC INTERNETU

Letos, stejně jako v minulých letech, měli uživatelé a návštěvníci knihovny v rámci Března – Měsíce internetu možnost využívat některých výhodných akcí a účastnit se různých soutěží, anket a besed.

Jednou z akcí bylo také poskytování přístupu k internetu za poloviční cenu. Během celého měsíce měli také zájemci (především z řad seniorů, ale i těch, kteří přístup k internetu nemají) možnost seznámit se s aktualizovanými obecními webovými stránkami a případně i s dalšími informacemi, týkajícími se Internetu a vyhledávání v této síti.

15. března navštívily knihovnu děti ze školní družiny. Povídali jsme si společně nejen o knížkách a jaru, ale přečetli jsme si také pohádku z internetu s názvem Škola v Kocourkově. Na téma této pohádky potom děti malovaly obrázky, které jsou nyní k vidění v knihovně. Kromě dětí ze školní družiny přišly na besedu i děti ze školky a již dříve, v únoru, v knihovně nadšeně besedovali i prvňáčci. Prožili jsme spolu příjemné chvílky s pohádkovým vyprávěním a soutěžením.

Co se týká anket, byly připraveny dvě. Ankety o nejhezčí knihu roku 2003 „Suk 2003“ se účastnilo poměrně málo návštěvníků. S o to větším zájmem se setkala anketa „Moje kniha“ o nejoblíbenější knihu vůbec. Lístky se v této anketě vyplňují snáze možná díky

větší propagaci, možná to bylo dáno neomezeným výběrem knih. Hlasovalo se a i nadále se hlasuje na internetu na webu www.mojekniha.cz, nebo na předtištěných lístcích, které jsou dostání v knihovně. Takže kdo to ještě nestihl, nebo by se chtěl ještě zúčastnit, má až do konce září možnost. Letáčky o anketě jsou v knihovně a na chodbě Obecního úřadu. Pro zájemce o průběh hlasování budou zveřejněny dílčí výsledky: 7. dubna – seznam 200 nejoblíbenějších knih, v červnu – seznam 100 nejoblíbenějších knih a

v září – 50 nejoblíbenějších knih. V týdnu knihoven 4. – 10. 10. 2004 bude vyhlášena nejoblíbenější kniha obyvatel České republiky.

V minulém čísle SN jsem se zmínila o literární a výtvarné soutěži „Bylo – nebylo...?“, která probíhala již od ledna, avšak dokončení a hodnocení vyšlo právě na březen. Soutěž se opět dotkla šikovnosti dětí a zároveň oživila pověsti Strmilova a okolí. Na téma vybraných pověstí děti ze ZŠ vytvořily řadu ilustrací. V současné době probíhá jejich hodnocení, výběr nejlepších ilustrací a jejich postupné zveřejňování na internetu. Mohu prozradit pouze jediné – favorit z naší obce (účastnilo se ještě dalších dvanáct knihoven našeho okresu) už je téměř jasný. Ukončení soutěže proběhne 19. dubna, kdy bude uspořádána výstava prací a ze všeho snažení vyjde nakonec malý sborník pověstí Jindřichohradecka.

Dalo by se psát ještě o mnoha věcech, které se v knihovně dějí, ale o tom zase až příště.

*Vlasta Vondrušová,
Knihovna Viléma Martínka
ve Strmilově*

ŽIVOT MÉHO OTCE - III

O dětství, dospívání a účasti mého tatínka Františka Pauláta jako vojáka v první světové válce, jsem se zmínil v předcházejících částech svého vyprávění. Nyní bych chtěl něco říci o jeho dalším životě jako strmilovského občana, o jeho práci, životních úspěších i problémech. Když začátkem dvacátých let odešel z Československé armády, nastoupil zaměstnání ve východočeském zámku Lázně Běláhrad jako lokaj u hraběte Merfelda. Zde se ihned zapojil do divadelní činnosti Jednoty Sokol a získal si oblibu tím, že v zámku opravil všechny hodiny. Dlouho zde však nezůstal. Asi po roce navázal totiž známost s mojí nastávající maminkou Klárou Fortelkovou a vrátil se do Strmilova. Maminka byla dcerou strmilovského obuvníka Josefa Fortelky, vyučila se dámskou krejčovou a pracovala ve Vídni. Do Strmilova se však po letech vrátila, otevřela si zde krejčovskou dílnu a po seznámení s tatínkem se vzala.

Ve Strmilově začal tatínek pracovat jako agent pojišťovny a brzy byl s ohledem na dosažené výsledky jmenován jejím inspektorem a nadřízeným několika kolegům z okolí. Aktivní však byl i v jiných směrech. Pracoval u svého přítele, a slavného automobilového závodníka, Strmiláka Jana Kubíčka, který se zapsal do dějin tohoto sportu tím, že kolem roku 1930 zvítězil v prestižním závodě "Tisíc mil Československem". Od něho se jako jeden z prvních Strmiláků naučil ovládat a opravovat automobily a ostatní motorová vozidla. Spolupracoval také s místním hodinářem, panem Kolmanem, pro kterého maloval ciferníky k hodinám a pomáhal zubnímu technikovi panu Brabcovi, od kterého se naučil pájet kovy zlatem a stříbrem. Kromě toho se zabýval výrobou různých plakátů s velikány českých dějin a sušátek ze sádry a pro strmilovskou školu zhotovil loutkové divadlo s velkými loutkami, jejichž hlavy byly vyřezávané ze dřeva. Působil také jako hudebník, když hrál na bicí nástroje ve Strmilovské dechovce a v Bořetínské smyčcové kapele a úspěšný byl také jako divadelní ochotník. Nejdříve bydlel s rodinou v nájmu, brzy však koupil ve Strmilově, dole u mostu, starou Bednářovu chalupu, zbůral ji a na jejím místě postavil novou chaloupku, ke které později dvakrát přistavoval dílny. V ní jsme také se sestrou Milenou prožívali své mládí.

Velikým tatínkovým koníčkem bylo sportovní rybaření, ve kterém byl mimořádně úspěšný a byl také velmi aktivním členem strmilovského Rybářského spolku. O rybářské nářadí, které si vyráběl sám, zejména o rybářské šňůry, projevovali rybáři velký zájem, což jej přivedlo k rozhodnutí stát se jejich výrobcem. Na strojích, které si sám

zhotovil, nejdříve vyráběl šňůry „točené“, později si objednal ve specializované výrobě Bratří Bártové ve Vejprtech stroj, který sloužil k výrobě šňůr "paličkových". Jako výrobní materiál zde používal velmi pevné přírodní hedvábní a rozličné druhy impregnací a laků. Šňůry, určené k různým způsobům rybolovu, včetně šňůr konických, dostaly jména podle českých a slovenských řek a byly označeny ochrannou známkou s ledňáčkem. Odborným poradcem tatínka byl náš nejlepší odborník na sportovní rybaření, ministerský rada a spisovatel Jaroslav Tejčka, jehož manželka, původním jménem Dlubalová, pocházela ze Strmilova. Kromě šňůr, vyvolávaly velký zájem sportovních rybářů také tatínkovy systémy pro lov dravých ryb a to Štikovka, využívající k lovu živou rybkou a Vítěz, prostředek k vláčení, s použitím mrtvé ryby. Jejich výrobou se začal v Praze zabývat tatínkův bratr Jan Paulát.

Ve výrobě rybářských šňůr, která měla původně u nás i v sousedních zemích jen velmi nízkou úroveň, dosahoval tatínek velké úspěchy. V jejich kvalitě mu mohla konkurovat pouze Anglická firma Hardi, jejíž výrobky měly vysokou úroveň, pro naše podmínky byly však příliš drahé. Otec je dodával snad do všech odborných obchodů v naší republice a částečně i do zahraničí. Na jejich reklamu nemusel zpočátku věnovat žádné finanční prostředky, protože veřejnost byla o jeho úspěšné činnosti informována mnoha jeho obdivovateli v časopisech i v knihách. Řada čtenářů se snažila jej osobně poznat a nabízela mu všestrannou, odbornou i finanční pomoc. Patřily mezi ně i velmi známé osobnosti, různí význační odborníci, vedoucí pracovníci i spisovatelé. Zmínku o Paulátově výrobě rybářských šňůr je možno najít i v knize Ladislava Stehlíka „Země zamyšlená“, opěvující Jižní Čechy, a v dalších, nejen rybářských publikacích. Koncem třicátých let vzbudil u nás velikou pozornost pořad, uvedený v Českém rozhlasu, pojednávající o krásách Strmilova a jeho okolí, jaký se za 80 roků trvání tohoto vysílače snad již nikdy neopakoval. I v něm jeho autor, redaktor rozhlasu F. K. Zeman mimo jiné také velmi pozitivně hovořil o strmilovském občanovi, kterého pokládal za velkou osobnost - o mém otci.

Snahu pomáhat tatínkovi projevovali nejen jeho příznivci žijící v našem státě, ale i v zahraničí. Velmi důležitou informaci dostal těsně před druhou světovou válkou i od jednoho Čecha, žijícího v USA. Ten tatínka informoval o tom, že ve Spojených státech došlo v jedné chemické továrně k havárii, během které náhodně vznikla nová, mimořádně pevná polyamidová látka - nylon, podle které byl později vyvinut kapron, perlon i silon. Slibný začátek písemného jednání,

jehož cílem bylo navázat s vynálezci kontakt a umožnit používání tohoto mimořádně kvalitního materiálu k rybářským účelům i v Čechách, byl však náhle přerušen vznikem druhé světové války.

Oč větší podporu, úctu a popularitu získával tatínek v té době za hranicemi našeho městečka, o to menší pochopení se mu dostávalo od některých významných místních činitelů, z nichž někteří bývali dříve jeho přáteli. Zájem o vyrábění rybářské šňůry v předválečném období velmi rychle vzrůstal a projevovala se potřeba dále zvětšovat výrobu. K dosažení dostatečné výrobní kapacity již nepostačovalo zvýšení počtu doma pracujících dělníků, zavedení dvousměnného provozu, ani dokonalejší využívání automatizace a již dvakrát přistavované dílny bylo potřeba znovu zvětšit. Finanční prostředky již tatínkovi nechyběly, problémem však bylo získat pro takovou výstavbu poblíž výroby vhodné prostory. K tomuto účelu mohla posloužit sousední nevyužívaná a chátrající budova bývalého městského pivovaru, představitelé Strmilova však prodej tohoto objektu, nebo alespoň části jeho zahrady nepovolili. Situaci bylo možno řešit využitím nabídky některých měst a výrobu přestěhovat, otec však zůstal Strmilovu věrný a na takové řešení nepřistoupil.

V té době začal výrazně rozvíjet svoji činnost truhlář Karel Mašek z Malé Ameriky, k nákupu strojního zařízení pro svoji dílnu potřeboval finanční prostředky a byl ochoten prodat svůj poměrně velký Americký rybník. Svému, již značně starému otci tím však nechtěl způsobit lítost a trval na tom, aby se v nejbližší době o tomto prodeji veřejně nehovořilo. Tatínek, náruživý rybář, na jeho požadavek přistoupil, část finančních prostředků připravených k rozšíření výroby použil k tomuto účelu a veřejnost se o nákupu rybníka dozvěděla až později, během války. Ostatní finanční prostředky, původně určené k postavení dílen, využil otec k nákupu Zlámalovy stodoly, kam jsme se po její stavební úpravě přestěhovali až po válce.

Válka měla pro úspěšné tatínkovo podnikání v mnoha směrech velmi nepříznivé důsledky a výrazně zpomalila realizaci jeho podnikatelských záměrů. Počet jeho příznivců mezi sportovními rybáři a obchodními přáteli se však výrazně zvýšil. Bylo tomu tak proto, že přesto, že se za války ceny všeho, včetně materiálů používaných k výrobě rybářských šňůr, výrazně zvýšily, tatínek zásadně odmítal jakékoliv zdražení svých výrobků a po celou dobu války dodával rybářské šňůry za původní, předválečné ceny.

Ing. Mojmír Paulát

Šachový klub Řemdih Strmilov pořádá
z pověření Jihočeského šachového svazu

JIHOČESKÝ KRAJSKÝ PŘEBOR MUŽŮ A JUNIORŮ V ŠACHU 2004

termín: 5. - 9. května 2004

ředitel turnaje: ing. Ludvík Steinhauser

hlavní rozhodčí: Mgr Martin Kukačka

právo účasti: Open (včetně hráčů neregistrovaných u ŠSČR)

přihlášky: písemně řediteli turnaje do 20.4.2004

kontakt: steinhauser@strmilov.cz

Bohoslužby o Velikonocích

	Zelený čtvrtek	Velký Pátek	Bílá Sobota	Boží hod Velikonoční	Pondělí Velikonoční
kostel sv. Jiljí	18,00	18,00	19,00	8,00	8,00
evangelický kostel		17,00		10,00	

Římskokatolická farnost oznamuje že dne 15.5. v 10.00 hod.
v kostele sv Jiljí bude biřmování. Biřmování bude udělovat
českobudějovický biskup mons. Jiří Paďour

Jaro je tady

Sluníčko začalo krásně hrát a snít
tál přímo před očima. I ta hromada
před domem rychle roztála, ale ouha.
Místo ní se zde objevila hromádka sice
menší, ale velmi nápadná – psí. Po
odklizení jsem se vydal na náměstí,
kde i před prodejnu Jednoty snít
rychle ustupoval. Pohled na odkrytý
chodník byl dosti nevábny. Těch
hromádek tu bylo skoro nespočítaně.
Do třetice jsem šel do kinosálu Beseda
připravovat kulturní akci. Tam tolik
sluníčko nesvítilo a tak jsem musel pár
lopat sněhu odhodit od dveří. I zde snít
skrýval několik hromádek přímo přede
dveřmi, navíc podestlané nedopalky
cigaret. Samotní pejsci za to nemohou.
Pochybuji, že si jejich majitelé vůbec
uvědomují, že někdo jiný musí za ně
tento nepořádek uklízet. Pro začátek by
stačilo málo. Chodit je venčit někam
do přírody, nevodit je s sebou na nákup
a neuvazovat ke stromu přímo před
vchodem, anebo po nich uklízet. Co Vy
na to ?

J.Emmer

FARNÍ SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ VE STRMILOVĚ
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA
VELIKONOČNÍ HRU MLÁDEŽE

VESLO A RŮŽE

(MUZIKÁLOVÉ ZPRACOVÁNÍ LEGENDY
O SV. VOJTĚCHOVI)

NA ZELENÝ

ČTVRTEK (8.4.)

V EVANGELICKÉM KOSTELE

VE STRMILOVĚ

OD 19,³⁰

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Všichni jste srdečně zváni na

Lampiónový průvod

7. května 2004

Odchod z náměstí 20,³⁰

Tímto lampiónovým průvodem
chceme oslavit nejen výročí
osvobození, ale i vstup naší země do
Evropské unie.

**Na závěr průvodu bude
ohňostroj!**

Vilém Martínek – Strmilovský

17.5.1879 - 26.8.1944

při příležitosti 125. výročí narození strmilovského rodáka Viléma Martínka – Strmilovského si všechny malé i velké dovoluujeme pozvat na

Běh Viléma Martínka!

14.5.2004

Slavnostně bude stanoven nejkratší čas, za jaký bude proběhnuta ulice, která je po něm pojmenována – Martínkova.

Start u bytovek (čp. 470-471) v 18,⁰⁰ hod.

Vzpomínky z dětství. (Vilém Martínek-Strmilovský,)

Mnohokrát byl jsem vyzván, abych do Zájmu napsal, jak se žilo ve Strmilově před 30-50 lety. Častý nedostatek místa, neaktuálnost a mnohdy i nezáměr širokých vrstev lidu, byly příčinou, že jsem dosud tak neučinil. Dnes jsem se však přesvědčil, že část část nynějšího mladého pokolení dychtí zvědět, jak se žilo kdysi, proč to, či ono povstalo. Tak např. by rádi věděli něco o bývalém kopci pod náměstím, který se toho času upravuje na vkusný sad. Proto rozhodl jsem se otisknouti tuto vzpomínku, která mi utkvěla v mysli z dětství, tak jako jsem ji slyšel vyprávět od starých pamětníků: Až do roku 1835 (do roku velkého ohně) bylo pod nynějším rodinným domkem pí J. Nořinské č. 2 chalupa, zvaná „pod hruškou“ (od košaté hrušky). Obýval ji jakýsi Volejník. Když v uvedeném roce vyhořel téměř celý Strmilov, došlo dle stávajících zákonů

ke zrušení hřbitova kolem farního kostela sv. Jiljí. Byla ovšem otázka, kam odvéztí zem, kosti a jinou hmotu ze hřbitova, neb hřbitov se nalézal ve velké výši a bylo třeba srovnat nejen místo po spáleném kostele, který byl většinou dřevěný, ale i zrušený hřbitov. Bylo proto rozhodnuto odvéztí všechno na prostranství mezi domy čp. 273, 274, 280 a 253. Tímto způsobem utvořený umělý kopec trčel do výše a nebyl žádnou ozdobou obce. Nebylo však vyhnutí. Na levé straně se utvořila mohutná rokle, jíž probíhalo zvláště za deště velké množství vody z náměstí, které rvaly navezenou půdu do blízkého potoka. Samozřejmě, že tímto živlem objevilo se velké množství lidských kostí které jsme jako chlapi v letech 1890 - 1895 po dešti sbírali a odnášeli za farní kostel sv. Jiljí, kde jsme je u kříže Lesovského ukládali, odkudž byly příležitostně odvezeny na hřbitov

sv. Ondřeje. Byl to někdy při průtrži mračen a silných lijácích až hrůzostrašná podívaná jak z náměstí a kopce proud rval a odnášel válející se lebky a pod. spolu s kamením a zemí s prudkého svahu dolů. Tak bylo až do let, kdy došlo k první kanalizaci na Podolí za starostování Ant. Myslíka. Bylo to asi v letech 1895 - 1900, kdy zbytečná stavební hmota, jako kámen a země byly s kopce, o němž píšeme, používána na posypání vršku kanalizace. Ovšem kosti odevzdány byly na hřbitov. Tím snížil se podstatně kopec, na němž došlo k první úpravě cesty za starostování Fr. Staňka, nynějšího ministra m. sl. Na počátku tohoto století upraven byl kopec v růžový sad a v té době kosti se již zřídka objevovaly. V těchto dnech počíná kopec nabývat novou úpravou zcela jiné tvárnosti.

Zájmy Českomoravské vysočiny
VI., č.2

Sportovci informují!

Sběr kovového odpadu
proběhne
v pátek a sobotu
7.-8. května!

Na tomto místě by Strmilovské noviny rády přivítaly nové spoluobčany, ale bohužel – v uplynulém období se v naší obci nikdo nenarodil...

L L L L L L L L
L L L L L L
L L L

Malí i velcí, ale především maminky a jejich ratolesti jsou zváni v

sobotu 8.5.
od 14,⁰⁰
na zahradu
evangelické fary

při příležitosti

Svátku matek

je pro děti je připraven soutěžní program a pro maminky, ale i tatínky, babičky, dědečky, strýčky a tetičky atd. malé pohostění.

!Těšíme se na Vás!

FARNÍ SBOR ČESKOBRATRSKÉ
CÍRKVE EVANGELICKÉ VE
STRMILOVĚ
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA
TRADIČNÍ
VELIKONOČNÍ
KONCERT

PĚVECKÉHO SDRUŽENÍ

YMCA JAKOUBEK,

PROBĚHNE V EVANGELICKÉM
KOSTELE V ZAHŘÁDKÁCH NA

BÍLOU SOBOTU
10. 4. OD 17.⁰⁰ HOD.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Kapesník...

...k nám přišel z Orientu. V 15. století odtud francouzští duchovní přiváželi mj. Iněné šátky, které ovšem používali jako pokrývky hlavy. Technika smrkání se od té současné dosti lišila. Člověk si vyčistil nos tím, že ho jednoduše sevřel mezi palec a ukazováček, zafuněl a ruku a nos pak utřel do rukávu. Teprve v 19. století, když lidé zjistili, že se tak do vzduchu rozšiřují bacily, začali s výrobou levných bavlněných šátků, našich kapesníků.

Káva...

... obsahuje jak známo kofein, který urychluje uvolňování adrenalinu z nadledvinek a tak povzbuzuje činnost mozkových buněk, snižuje ospalost a únavu, zlepšuje soustředění a urychluje reakce. To vše rychle, ale krátkodobě.

Přijatelná denní dávka kofeinu je zhruba 250 mg, smrtelná dávka se pohybuje mezi 5 – 10 g, což představuje 40-80 šálků kávy espresso. Jiné kávy jsou o něco „slabší“ (na 100 ml nápoje):

Espresso – 80 mg kofeinu

Překapávaná káva – 60 mg kofeinu

Instantní káva – 45 mg kofeinu

A pro srovnání:

Coca-cola – 10 mg kofeinu

Červený kříž, viditelný odznak mezinárodního zařízení lidumilného na vzájemnou mezi válkou ochranu všech osob, místností, skladů a pod., sloužících k vyhledávání na bojišti, ošetřování a léčení raněných obou stran proti sobě válčících. Zařízení toto ujednáno roku 1864 tzv. úmluvou genevskou. Ve smyslu jejím červený kříž na bílém podkladě jakožto korouhev na značné dálky viditelná vyznačuje jakožto nestranné a

nedotknutelné obvaziště na bojišti, polní nemocnice, skladiště vojenských potřeb zdravotnických a pod. a jakožto páska kolem paže naznačuje za stejným účelem osoby zaměstnané zdravotnickou službou u obou vojsk bojujících, pokud ony místnosti a osoby vykonávají úkol tento, aby na ně nebylo střeleno, aniž jinak nepřátelsky nastupováno, nýbrž naopak se doporučovaly vzájemně ochráně. Ve spolek nebo společnost Červeného kříže sestoupili se ve vzdělaných státech oni živlové, kteří uvedený úkol na zmírnění útrap válečných hodlají podporovati buď peněžitými příspěvky, osobními výkony nebo jakýmkoli jiným způsobem. (*Ottův slovník naučný*)

Za informace z materiálů Červeného kříže děkujeme panu L. Svobodovi

Kolik ujde strmilovský pošťák?!

Zdravíme všechny účastníky soutěže „Kolik ujde strmilovský pošťák?!“

Odhady se pohybovaly od 3,5 km do 28,3 km

K naměřenému údaji **12,97 km** se nejvíce přiblížila paní **Věra Kopečná** (na fotografii) se svým odhadem **12,8 km**, a za Strmilovské noviny jí gratulujeme k prvnímu místu!

K tomuto měření jen několik výpočtů: při této „denní dávce“ obejde člověk rovník za 3084 dní.

To znamená, že za 12 let služby (víkendy a dovolená již odečteny!) pan Holý obejde zeměkouli kolem dokola!

Děkujeme panu Holému za ochotu a vítěze zdravíme heslem, které jistě potvrdí každý, kdo zná Cimrmanovu hru „Dobytí severního pólu“ a Mateřskou školu ve Strmilově:

Mráz – nejlepší děda, Kopečná – nejlepší teta!

Na společném druhém a třetím místě se umístili Ladislav Aleš a Lubomír Michálek s odhadem 13,2 km

Všichni medailisté budou odměněni celoročním předplatným Strmilovských novin spojeným s osobní donáškou šéfredaktorem listu!

Místní organizace Českého rybářského svazu Strmilov

Vás zve na 4. ročník **dětských rybářských závodů Bořetín 2004**, které se konají **v sobotu 24. dubna 2004** na požární nádrži Bořetín **od 9:30**. (Zápis závodníků 9:00 – 9:15)

Závodit mohou děti navštěvující Základní školu ve Strmilově a blízkém okolí.

Startovné je pro děti z rybářského kroužku ve Strmilově zdarma, pro ostatní 50,- Kč.

Závodit se bude ve dvou kategoriích o hodnotné rybářské náčiní.

Závody se uskuteční za každého počasí.

Více informací naleznete na <http://crsstrmilov.wz.cz>

Včely na jaře

S příchodem jara s hřejivými paprsky sluníčka přichází zvýšené úsilí včelařů o rozvoj chovných včelstev. Na tom, jak rychle včelstvo zesílí po zimním klidu, záleží pak výsledky první jarní a zpravidla nejsilnější schůzky nektaru z květů. Jak včelstva přezimovala se zjistí z prvních jarních proletů. Z nich se pozná, jak se včelař na podzim o včelstva postaral, to znamená, zda jim dal dostatek cukerných zásob a jak kvalitně provedl podzimní preventivní léčení. Pokud se týká léčení včelstev, chtěl bych čtenáře ujistit, že nejde pravém slova smyslu o léčení nemocných včel, ale likvidaci parazita – roztoče *varroa destructor*, který byl do Evropy zavlečen z východních zemí. Ten parazituje na včele a jejím plodu, který ničí. Způsob léčení díky Výzkumnému ústavu včelařskému v Praze a disciplinovanosti včelařů je nejlépe propracovaným v Evropě jak z hlediska účinnosti, tak zpracováním špičkové kvality medu bez reziduí (zbytků) léčiva v něm. V České republice se (na rozdíl od okolních zemí) neprovádí léčení včelstev antibiotiky. To zaručuje velmi vysokou kvalitu českého medu, o níž svědčí velký zájem o jeho dovážení zvláště v Německu. Při kontrole Státní zemědělské inspekce na podzim 2003 byla zjištěna v některých dovezených medech

přítomnost tetracyklinu a streptomycinu a falzifikace medu škrobovými přídávky. Již dříve byly v několika vzorcích zjištěny spory moru včelího plodu, který je pro včelstva smrtelně nebezpečný a případný výskyt této nemoci se u nás řeší likvidací včelstev a spálením úlů. Proto bych chtěl čtenáře požádat, aby, pokud už nakoupili dovozový med,

tak aby obaly po spotřebování medu zlikvidovali tak, aby se k nim nedostaly volně létající včely, které vůně medu silně přitahuje. Jinak hrozí nebezpečí zavlečení moru do naší čisté oblasti. Pokud se týká druhů medu, je nejlépe stravitelným med květový, kterému se lidově říká světlý a který rychle krystalizuje. Tato vlastnost je dána poměrem jednoduchých cukrů glukózy a fruktózy. U květových medů převažuje glukóza, která podporuje krystalizaci. U tmavých medů (tzv. lesních) převažuje složka

fruktózy a proto k tuhnutí dochází mnohem později. Tmavé medy vznikají pomocí zprostředkovatelů – mšic, které narušují rostlinné pletivo, z něhož vytékají sladké šťávy, jimiž se mšice živí. Včely tyto šťávy spolu s nestrávenými sladkými látkami mšic sbírají a po přidání enzymů z nich tvoří tmavý med.

O vlastnostech medu a jeho složení se zmíním někdy později. Chtěl bych jenom upozornit čtenáře Strmilovských novin, že každý nepoškozený med krystalizuje – tuhne. Pokud vám po delší době (asi půl roku) med nezkrytalizoval, byl nějakým způsobem upravován.

Nejpravděpodobněji tepelně – přehřátím, čímž ztrácí v podstatě léčivé účinky a stává se pouhým sladidlem. A jedna rada na závěr. Jste-li vyznačiči tekutého medu, můžete zkrystalizovaný med znovu rozehtát. Sklenici medu vložte do nádoby s vodou, kterou ohřejete maximálně na 45°C. Tím zachováte stejnou kvalitu tekutého medu, jaká byla po vytvoření z plástů.

Dobrou chuť

za Český svaz včelařů
Jindřich Kubák

Kynologický klub

Zveme všechny příznivce na II. ročník výstavy psů bez PP

Strmilovský voříšek!

Výstava se koná **15. května 2004**

Program:

Přejímka psů 8,00-8,30

Předvádění v kruhu od 8,30 podle kategorií:

1. kříženci psi
2. kříženci feny
3. čistokrevní bez PP psi
4. čistokrevní bez PP feny
5. Soutěže
 - a. Dítě a pes
 - b. Šikula

Průběžně bude probíhat divácká soutěž Strmilovský sympat'ák.

Do soutěže „Dítě a pes“ se mohou přihlásit děti od 4 do 12 let.

Posuzuje se předvedení psa, ne jeho kvalita!

Soutěž „Šikula“ – ukážete, co Váš pes umí.

Posouzení provádí nezávislá odborná porota

Ceny:

- poháry pro vítěze kategorií
- medaile pro 1.-3. místo
- věcné ceny pro každého účastníka
- pro každého diplom a posudková karta

Těšíme se na Vás! Občerstvení zajištěno

Přihlášky do konce dubna 2004!

Možno vyzvednout

- v lékárně ve Strmilově
- u poštovní doručovatelky paní Francové
- ve škole u Petry Soukupové
- v Malém Jeníkově u paní Čechové

